

Κῆνθ' ὕμῳ ἀπεικίση
 Τοῖς πονηροῖς ἀνδράσ' αἰεί.
 Ταῖσι δ' ἑωαίξιν ἑὸ φίλτατ' ἔσθ'.
 Τὴν γνάθον βέλει θένω;
 Χο. αἰ. Μηδαμῶς ἔδλεισά γε.
 Χο. Γυν. Ἀλλὰ κερύσω τῶ σκέλῃ.
 Χο. αἰ. Τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
 Χο. Γυν. Ἀλλ' ὁμῶς ἀν' ἐκ' ἰδοῖς
 Καίπερ οὐσίης γεαὸς ὄντ' αὐ-
 Τὸν κομῆτιν, ἀλλ' ἀπειφι-
 Λωμύριον τῶ λύχνῳ.

B I S E T V S. Καὶ γὼ βέλομαι.] ταῦτα τινὲς ἀν-
 τίστροφον ἔχουσι, τῆ προσηγορίᾳ στροφῆ παντελῶς ὁ-
 μοίαν, ἐνδὸς μόνον σχήσου, ἐνδεκάτου δηλαδὴ, μεμειω-
 μῆλω, ὃν μύθοι ἀξιοπίστως εἰκασμῶ ἐκπληροῦσιν οὐ-
 τῶ γράφοντες,

Καὶ γὼ βέλομαι μύθον
 Τὴν ὕμιν ἀντιλέξαι
 Τῶ Μελανίῳ.
 Τίμων
 Τίς ἑὸν ἀνδρῶτος, ἀβάτοισιν ἐν
 Σκόλοισι τὸ
 Πρόσωπον περὶ εὐρυμύχους, F=
 Ρινῶν δόπορρῶξ.
 Οὗτος οὐδ' ὁ Τίμων
 Ὁχεῖσ' ἐπὶ μίθους.
 * Κἀκεῖ κατ' ἤθεον
 Πολλὰ κ' ἀπαράβα μύθος ἀνδράσι πονηροῖς.
 Οὕτω
 Κῆνος ὕμῳ ἀντεμίσει
 Τὸς πονηροὺς ἀνδράσ' αἰεί.
 Ταῖσι δ' ἑωαίξιν ἑὸ φίλτατος.

ὄραε ὡς ἐν ταύτῃ τῇ γραφῇ ἡ ἀντίστροφὴ τῆ στροφῆ καὶ
 πάντα καλῶς συνάδῃ ἀλλὰ μὴδ' ἐν ἀβατονίῳ κλη-
 τῶν, ἀλλ' ὡς τε καὶ τούτων ἀδ' ἄλλων ὄντων. Τῶ Μελα-
 νίῳ, ἵνα τεύθῃ δ' ἦλον καὶ ἄνω τὸ ἑὸ Μελανίῳ ὄνομα
 ἀνευτ' ἀποθροῦ γρηπτεῖον εἰ μὴ μίτρον χάσει οὕτω
 γρηράθῃ λέγοις. Τίμων.] ὁ μὲν ἄνθρωπος κελού-
 μνος, ἑὸν ἀπάρατος. ὃν φασὶν δόπο ἀχράδος περὶ ἴα,
 χωλὸν γνέσθαι. μὴ προσεμύχον δ' ἐἰατρὸν δόπο θανεῖν
 ἀπένια. καὶ μὴ τὴν τελευτῶν αὐτῆ τ' ἀφ' ὅτου ἀβατον
 γνέσθαι ἐπὶ θαλάσσης περὶ ῥα γήρυτα, καὶ ἐν ὁδῷ τῆ ἐκ
 Περαιῶς εἰς Σουῖον ἀγούσῃ, ἀβατον διέσθ' ἀκάνθαις
 τε, θρηγκωμύχον, καὶ σκληροῖς σκόλοισι, καὶ πατάλοις
 ἠφανισμύχον. σκόλος δ' ἐἰδος ἀκάνθης. ἡ σκάνθουλον.
 ἐν ὅτῳ γὰρ μματι ὄνομα πρὸς τὸ λυκὸν φησὶν,

Ἐκ μοι σκόλον ἔρπον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὄπλῃ.
 ἀν' ἵπ' σκυθροπῶς, καὶ μὲν ἄνθρωπος. Σ. Ἀνδρῶτος.] F
 γέγραπ' ἑὸν καὶ ἀνδρῶτος, ὅπερ ἑὸν δ' ἠλοῖ. τῆς ἐν ἀ-
 νεξίλας, ὡς ἄρτοκρατίων ἐμύχους, ἐν τῷ Δημοθέ-
 νους κατ' Ἀεῖσιν γέγραπ' ἑὸν καὶ ἀνδρῶτος, ἀν' ἵ-
 π' ἀνευ ὕδατος. μετὰ φροεκάς δ' ἐδ' ἑπρὸς, ὁ αὐτὸς πρὸς οὕτω
 κληθεῖν. ἀλλαχοῦ δ' ἐν ἀνδρῶτος, ἀΐστος, ἀΐσει-
 πτος. Περὶ εὐρυμύχους.] περὶ εὐρυμύχους, τὸ περικλείειν, τὸς
 ἐμβάντας, δόπορρῶξ ἑὸν, δόπορρῶξ ὄρους, δόπορρῶξ ἑμῶς,
 καὶ γήρυς δόπορρῶξ. Θένω] τὴν ψω, πατάξω. Τὸν ἑ-
 κανδρον.] σάκανδρος, ὡς τῶ Σουῖδα, τὸ γυμνασίου
 ἀφ' ὅτου σημαίωμαι ἑ, ὅτι ἐν τῇ βιβλίῳ διεφθαρ-

Alle vos est exsecratus
Et malos mores virorum:
Sed mulieres amabat,
Vin' genam ut pulsem tibi?
CH. v. Non metus me contrahit.
CH. m. Crute agam tantummodo.
Vt sit Eugium patens.
CH. M. Non videbis hoc tamen
B (Eisianus sum) nunc comans,
Sed pilus cassum, atque pure
Ad lucernam comprim.

μύχους γράφει τὸ σάκανδρον ἐκφανεῖς. ἀλλὰ ἔστο ὡς
 τὸ μέτρον. ἐστὶ γὰρ τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν, τὸ
 καλούμενον Εὐεπίδειον, ἢ ληκύθιον, ὁμοίον τοῖς προση-
 γουμύχοις.

Τὴν γνάθον βέλει θένω, καὶ τοῖς ἐξῆς.
 Ἀπειφιλωμύχον.] ὡς ταύτης τῆ γυμνασίου ἀφ' οἴου
 δόπορρῶξ, ἢ πλειόνων προσηγορίᾳ ἐν ἑὸν ἑκκλ. ὁ δὲ
 νοῦς ὡς αὐτῆ σάκανδρον κομῆτα ἐκ' ἰδοῖς ἀνεμῆ καί-
 περ γεαὸς ἔσθῃ, ἀλλὰ τῶ λύχνῳ, καὶ τῆ λύχνου φλο-
 γή καυθέντα, καὶ πάμπαν ἀπειφιλωμύχον, καὶ τεχνῶν
 ἐφιλωμύχον, καὶ ἐρημωθέντα.

CH R. Ἀβάτοισιν εὐσκόλοισι.] **L**ego ἐν σκόλοισι,
 Est autem σκόλος genus spinæ, vnde in Apologo
 afinus ad lupum, ait Ἐκ μοι σκόλον ἔρπον ὃ μοι κακὸν
 ἔμπεσεν ὄπλῃ. legendum autem ἀνδρῶτος vt & in
D Venet. edit. qua voce innuitur τὸ κακὸν καὶ ὅτ' ἄλ-
 λοι αὐτοῖς ἐκ' ἀνδρῶτος. **C**ætetum dicitur & σκό-
 λος & σκόλον & σκόλοψ. Sed de vera huius loci le-
 ctione dubitandum non est, Nam apud Sudam
 sic hunc locum explanatum reperio, τίμων τίς ἀ-
 νδρῶτος ἀβάτοις ἐν σκόλοισι περὶ εὐρυμύχους, &c. **Q**uæ
 ait à pyro arbore lapsum, claudum fuisse, & mor-
 tuum ex putredine, cum medicos nō admitteret,
 post mortem inaccessum fuisse locum, circūaque
 à mari ruptum, ἀβατον inquit ὡς ἀκάνθαις τε θρηγ-
 κωμένον & σκληροῖς σκόλοψι, πατάλοις ἠφανισμύχον.

E Ita erat σκυθροπῶς & μισάνθρωπος. Hunc porro
 secundum chorū mulierum, qui volēt poterit
 reducere ad modos superioris chori virorum, &
 fortassis fecerat Comicus noster. Μηδαμῶς ἔδ' εἰσα-
 γε.] in Venet. edit. habes ὃ ἔδ' εἰσα γε. Dubium autē
 mihi est, num post μισαμῶς distinguendum sit, vt
 dicat, Minimē gentium, te enim metuo. Τὸν σά-
 κανδρον ἐκφανεῖς.] **L**ego τὸ σάκανδρον, nam Trochaici
 sunt versiculi, Est autem σάκανδρος, γυμνασίου ἀ-
 φ' οἴου. Helychius σάκαν vocat. Ἀλλ' ἀπειφιλωμύ-
 χον τῶ λύχνῳ.] Hoc graphicè admodum depingit in-
 initio statim Concionarum, & propriè est quod
 dixit Laberius cum Cano Eugio puelliarier. Nā
 Eugium vt Græcis εὐδαμν pars illa est inter mu-
 liebria naturalia. Ad eas partes purgandas Pfilo-
 thro vtebantur, itaque dixit ἀπειφιλωμύχον, nam
 hirsutam illam specum & pilis armatam, quasi ve-
 litem faciebant & φιλῶ curiosa conlucatione
 densæ & nigra istius segetis. Sed ohe dicamus &
 huic fumo lucem dare desinamus.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, ΓΥΝΗ ΤΙΣ,
 Ἄλλη Γυνή, Μυρρίνη.

LVSISTRATA, MVLIER QVÆ-
 dam, Altera mulier, Murrina.